

● ישראל תמשיך במאמציה להביא פושעים נאציים לדין.
 פעולה זו תיעשה בשני כיוונים, בעת ובעונה אחת: להניע מדינות אחרות —
 ובעיקר גרמניה המערבית — לשפוט פושעי מלחמה שזכו עד כה ליחס קל מצד
 השלטונות; יחד עם זאת יש להניח שישראל תתמיד במאמציה העצמאיים
 להענשת פושעים כאלה.

● ראשים יפלו, עם היוודע תוצאות חקירתו של אייכמן.
 דויד בן-גוריון החליט להביא את אייכמן ארצה, בידעו כי עדותו תטיל צל כבד
 על פעולותיהם של כמה מראשי מפא"י, ובראשם משה שרת. בין השאר

יעיד אייכמן שאפשר היה להציל רבים מיהודי גרמניה לפני המלחמה, אילו
 הסכימו מנהיגים ציוניים לשאת פעולה בגירוש הקהילות היהודות.

**● כן יעיד אייכמן כי אמנם היה מוכן להותיר בחיים את
 יהודי הונגריה, לו חזר בשעתו ויאל בראנד משליחותו בתורי
 כיה, דבר שנמנע עלידיו שרת ואנשיו.** השפעתם הציבורית של גילויים
 אלה, הצפויים מראש, עשויה להביא שינוי יחסי-הכוחות בקרב מפא"י.

**● שום מדינה זרה לא תדרוש את החזרת אייכמן למקום
 שבו נלכד.** גם אם תצליח העתונות הבינלאומית להפר את קשר השתיקה
 של ממשלת ישראל ולגרסם לזיהוי הארץ שממנה הוצא, לא תקבל הממשלה
 הניזונה את הדבר לתשומת-ליבה הרשמית. מאותה סיבה אין לצפות כי ישראל
 תודיע ביום מן הימים הודעה רשמית על מקום לכידתו של אייכמן. היא
 גם תשתדל שבשעת בירור המישפט לא יזכר שם המקום.

**בטחון
 סירוב למרכיבים**

השיחה שהתקיימה במשרד ראש-הממשלה
 בירושלים היתה קצרה ועניינית. אחרי שב-
 משך שנה ומחצה הפציץ את משרד ראש-
 הממשלה במכתבים רבים, הוזמן יושב-ראש
 ארגון סרבני המלחמה, נתן חופשי לשיחה
 עם דויד בן-גוריון.

הציע בן-גוריון לגבר כסוף-השיער תושב
 הרצליה: משרד-הבטחון יקים ועדה מיוחדת
 שתדון בשחרור אזרחים המסרבים להתגייס
 לצה"ל מטעמי מצפון. לפני החעדה יתייצבו
 כל הסרבנים שיישלחו על-ידיו ארגונו של
 חופשי, ויוכחו כי הם מתנגדים לגיוסם הצי-
 באי הפעיל מטעמי מצפון.

תחת זאת יישלחו הסרבנים לעבודת שי-
 רות-לאומי, לקיבוצים, להוראה בעריספר או
 לכל מקצוע אורחני אחר שיתאים לצרכי-
 המדינה. הסדר זה, הקיים למעשה כבר כיום,
 יושתת על בסיס דומה לחוק המשחרר נשים
 דתיות משרות-צבאיות.

חופשי, יושב-ראש של ארגון המונה 80
 חברים, הסכים להצעת ראש הממשלה. הוא

המארחים ההסתדרותיים לא התנגדו. הם
 מסרו את ארגון הפגישה לבחור צעיר, הי-
 מכר כסרן מלחמה, התכונן לכך שימין
 את חברי החוג הדתי אמנה, הדוגל בהש-
 קפת-מוסר הקרובה להשקפת וינובה.

למולם הרע של מנהלי בית-הספר לפעילי
 ההסתדרות מסר הצעיר את ההזמנה ליושב-
 ראש ארגון סרבני-המלחמה, נתן חופשי
 (ראה לעיל). רוב המומנים היו סרבני-מל-
 חמה וחברי קבוצת איחוד המקורבים אליהם.
 מיעוטם היו חברי החוג הדתי. הצעיר הודיע
 על הרכב המומנים להנהלת בית-הספר, שי-
 לא טרחה לבדוק את זהותם.

מלוו הרע של מנהל בית-הספר לא בגד
 בו עד לרגע האחרון. שבוע לפני מועד
 הפגישה, שנועדה ליום שבת ואשר בה הת-
 כוננו הסרבנים להעלות את בעיית יחסה של
 הממשלה כלפי המיעוט הערבי בישראל,
 קיבל מארגן הכנס הוראה להתייצב במשרדו
 של מנהל בית-הספר יקוב מרגלית: "הפגי-
 שה לא תוכל להתקיים", הסביר המנהל.

"הודעתי לך מראש כי יבואו אנשי נתן
 חופשי, תגן איחוד ואנשי אמנה", התנצל
 הצעיר. אך המנהל שהתכחן להזמין את
 אנשי אמנה בלבד, לא חזר בו מעמדתו. במ-
 קום לקיים את הפגישה, שלח את האורחים
 מהרודו לצל את יום השבת לטיול ארוך
 ומשעמם — בקיבוצים.

שחיתות

שני הצדדים צורקים

"קיימת שיטה יעילה ללולת מעש שחיתות",
 קבע השבוע נכה-המלחמה חתיק. "צריך רק
 לסכסך בין העסקנים, והם יגלו איש את
 מעשיהם השחיתות של רעהו".

היתה זו אבחנה נכונה, כפי שהוכיח סיכ-
 סוך אישי בין יושב-ראש ארגון נכי מלחמת
 השחרור וצה"ל, דויד ארד, לבין יתר העס-
 קנים. תוך כדי מריבה נתגלה ל-6000 חברי
 הארגון כיצד מנוהל מוסדם.

הגילוי הראשון של מעשי השחיתות הוטל,
 בצורת מכתב, ישר לתוך תיבות-הדואר של
 חברי הארגון, המשלמים בכל שנה שש
 לירות כדי לקיים את מנגנון הפקידים הי-
 מונפח של מוסדם. היה זה מכתבו של יושב-
 הראש דויד ארד, שהוכתר בו ביום כעורך-
 דין, לא שכת לצרף להאשמותיו את תוארו.
 לווה שכת להחזיר חובו. קבע ארד
 הממושקף, בגילוי-הדעה, אותו ניצל גם כדי
 להודיע על פרישתו מתפקידו:

● יושב-הראש הקודם, שלמה שרון, קיי-
 בל שכר תמורת עבודתו בארגון נכי המל-
 חמה, נהנה שלא כחוק מסכומים המסתכמים
 באלפי לירות, בעוד שארד לא קיבל שכר
 תמורת עבודתו.

● העסקנים משה רשקס, דוב ויינר ויז-
 סף עובד, בהסכמתו של הגזבר נפתלי ריי-
 גר, קבעו לעצמם סכום-פיצויים גבוה תמורת
 עבודתם בארגון. הם נטלו לעצמם סכום של
 6,642.78 לירות, המשיכו לעבוד בארגון-הנ-
 כים גם לאחר קבלת-הפיצויים.

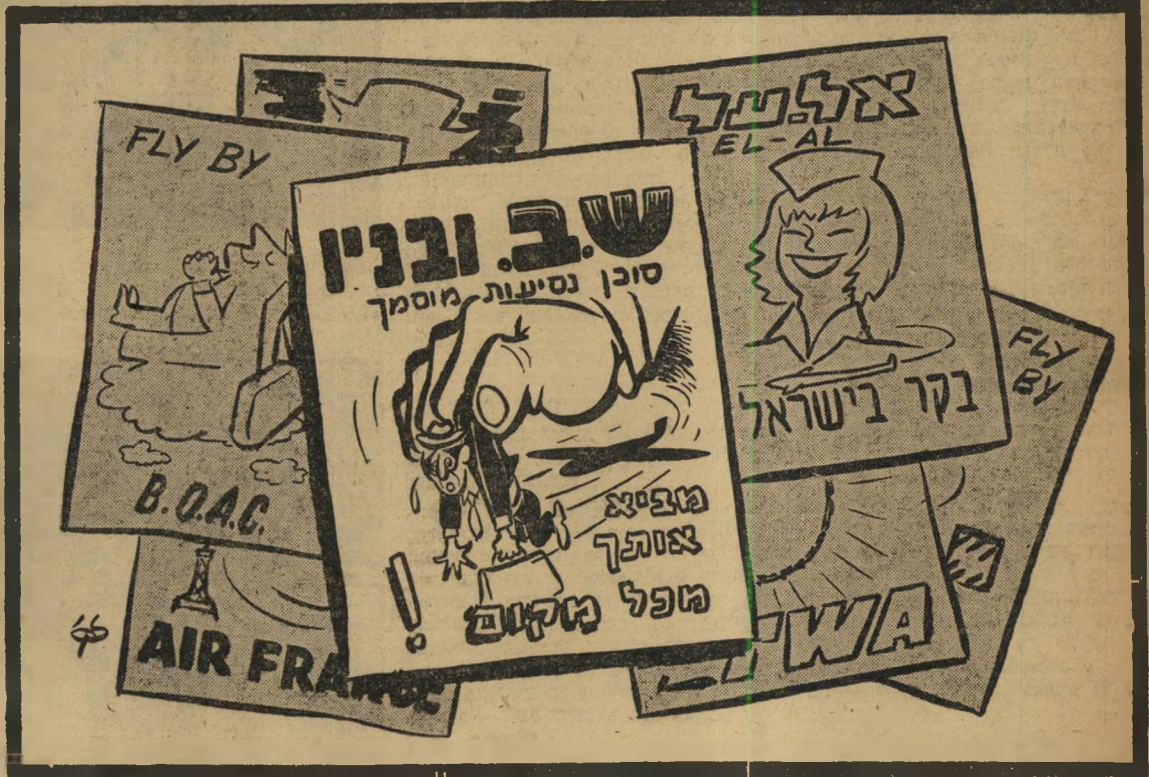
● העסקנים אברהם הראל ויעקב טרטמן
 קיבלו הלאה את כספי 1000 לירות כל אחד,
 בניגוד למקובל במקרים דומים לא שילמו
 תמורתן ריבית.

● אותה שעה איפשר יעקב טרטמן מתן-
 הלאה בסכום של 7000 לירות לקבוצת
 מסדה. דאג כי הקבוצה תשלם ריבית הגביר
 הה ברובה מן הריבית החוקית הקיימת
 בארץ. הלאה זו ניתנה מכספי דמי-החבר
 של הנכים, ומי-12 אלף לירות, אותן מעני-
 קה הממשלה לארגון מדי שנה בשנה.

● מוכיר סניף תל-אביב, יוסף לוטנברג,
 גבה מן הארגון כספים על סמך קבלות בדוי-
 יות, קיבל ממנו הלאה בהשתמשו בטענה
 שהתגלתה לאחר מכן כשקר. למרות עובדות
 אלו לא דאג להחזיר את ההלאה במועד
 שנקבע, הצטדק כי שכת לעשות זאת.

● עסקני הארגון ויתרו על זכותם של
 הנכים לסובסידיה לרכישת מקררים, קיבלו
 מן הממשלה כתמורה 130 אלף לירות, שי-
 פחות ממחציתן חולקו בין חברי הארגון.
 אחרי שהוסיף להאשים את עסקני הארגון
 ויינר וטרטמן בנסיגן לזייף את הבחירות
 למועצת הארגון, שנערכו בסוף 1959, תבע
 ארד את סילוק כל העסקנים המושחתים
 וקיבום בחירות חדשות.

שני הצדדים צורקים. גילוייו של
 ארד הירושלמי נשאר ללא-תשובה. יריביו
 כינסו אספות-ביקורת, הביטחו לדון בתלונתו
 תיו, בפינה לא נמצאו כל תירוצים עניינים
 לא-הסדרים. תחת זאת נקטו בכלל השן
 כי ההגנה הטובה ביותר היא ההתקפה, הרי-
 קו את אשפותיהם, בגילוי מעשי השחיתות
 של ארד.
 טען מוכיר סניף תל-אביב יוסף לוטנברג,

עוד היד נטויה

הציע לבן-גוריון לרשום את הצעתו באותו
 מעמל. בקשתו של הסרבן החתיק הושבה
 ריקם.

"אין צורך, אני אזכור דברי היטב", הב-
 טיח ביגיי.

מאו עברו כבר שבועות אחדים. ביגיי
 לא התלהב כנראה מהצעתו ולא יזם פגישה
 חדשה.

גם סרבני המלחמה לא התלהבו ממנה.
 כשנועד להם פרטי המשאומתן בין שר-
 הבטחון ומנהיג הסרבנים, התלכדו צעיריהם
 החיילים גיוס, התנגדו להצעת ביגיי עליה
 הסכים חופשי. "אנחנו לא רוצים לשרת
 בצה"ל", הסביר סרבני-המלחמה נלהב. "איננו
 מוכנים לשרת שרות-לאומי תמורת שירותנו
 בצה"ל, כי אם מתוך התנדבות".

לפי כל הסימנים לא ייאלצו הבחורים כלל
 להתחכם עם חופשי בסוגיה המצפונית הח-
 שובה. נראה שביגיי לא יעלה את הצעתו
 מחדש.

הסתדרות

האגף המסוכן

29 אורתיה ההודיים של ההסתדרות-העוב-
 דים הכללית ביקשו מאורחיהם הישראלים
 להסדיר עבורם פגישה שגריתית: (כללמדיה
 של המנהיג ההודי גנדי ינובה 64), מייסד
 תנועת הבודהאן המתנגדת לאלימות ואשר
 חבריה מהלכים בין בעלי-הקרקעות בארצם
 כדי לשכנע אותם להפריש חלק מרכושם
 לעניים — רצו להיפגש עם חבריהם, בעלי
 ההשקפות המקבילות בישראל.

● ממשלת גרמניה המערבית תעמוד איתנה בתמיכתה בקו
 הישראלי בנוגע לפרשת אייכמן, גם כאשר תותקף קשה על-ידי הימין
 תניאונאצי בארצה, שיעלה בין השאר את הטענה כי שירותי הביון הגרמניים
 הם שעזרו לישראל לגלות את מקום הימצאו של רוצח יהודי אירופה.

● טיהור נרחב במרכיבי-העצבים של הצ"כ צפוי בעקבות
 ניצחון גוש אוהדיו של יוסף ספיר. לאחר שאנשי הגוש — המורכב
 בעיקר מן הצעירים והלנדסמנשאופטו — גבר בבחירות הפנימיות של המפלגה
 על אנשי ריבוס, ח"כ יוסף טרלין, קיים ספיר המנצח את הבחנתו, ירחיק
 קודם כל את המזכיר הכללי, יוסף תמיר ואת נציג הצ"כ במועצת עיריית תל-אביב.

● בעייה אחרת שתועלה בוועידת הצ"כ: משא ומתן לאיחוד
 עם הפרוגרסיבים. יזום ההצעה יהיה נציג איגוד העובדים, ח"כ אלימלך
 רימלט. לעומתו ידרוש הגוש, משא ומתן משותף עם הפרוגרסיבים ותנועת-
 החרות. קרוב לודאי שאיגוד-העובדים יתנגד להצעה זו.

● בעלי-מלאכה זעירים יתארגנו נגד עסקני התאחדותם
 הכפופה למפא"י, ידרשו את התפטרותם. בקרב בעלי-המלאכה גוברת
 ההכרה שמפא"י השתלטה לחלוטין על מוסדותיהם, גרמה תוך-כדייך לבזוז
 כספיהם. בקשר לכך יתלוננו על משלחת מסחרית שנסעה לחו"ל כדי להיות
 ציוד חדיש, חזרה ארצה מבלי לרכוש מכונות כלשהן.

● השחקנות בתיה לנצט, לא תופיע בעונה הקרובה עם
 "התיאטרון הקאמרי". בתיה, המצליחה בהופעותיה במסגרת להקת התיאטר-
 רון של בעלה, הבמאי פטר פריי, מתכוננת להמשיך להופיע גם בסרטים שיבימו
 על-ידי בעלה. לכן היא עומדת לבקש מהתיאטרון הקאמרי, להעניק לה חופשה
 של שנה.

● ספורטאים ואמנים פולניים יבקרו בחודשי הסתיו בארץ.
 האישוה, אחת מקבוצת-הצמרת בכדורגל הפולני, תשחק נגד הפועל פתח-תיקוה;
 ואילו להקת המחול והזמר מוובשה, תערוך סידרת הופעות ברחבי הארץ.